400 ASA – Portréty členů

Autor: Eduard Palíšek
Vedoucí práce: prof. Vladimír Birgus
ITF, 4. ročník – 2024/25

Motto: *„Svým spojením chceme posílit nejen vlastní práci a vybudovat prestiž spolkové značky 400 ASA, ale rádi bychom přispěli k renezanci zájmu o dokumentární fotografii vůbec.“* Manifest spolku 400 ASA.

V roce 2018 založili fotografové Karel Cudlín, Jan Dobrovský, Alžběta Jungrová, Antonín Kratochvíl, Tomki Němec, Jan Mihaliček a Martin Wágner fotografický spolek 400 ASA. Spojuje je zájem o dokumentární fotografii, která není jen prostým zaznamenáním skutečnosti, ale zachycuje i vnitřní emoce daného okamžiku. Za svou práci získali mnoho ocenění, realizovali desítky výstav a vydali mnoho fotografických publikací. V roce 2020 Tomki Němec spolek opustil.

Karel Cudlín (1960) v roce 1987 absolvoval katedru fotografie na FAMU. Fotografoval pro Mladý svět, Lidové noviny a Respekt. Působil v agentuře ČTA. Více než třicet let spolupracoval s Revolver Revue. V roce 2016 se na FAMU habilitoval docentem, v současnosti vyučuje na pražské Akademii Michael. Známé jsou jeho fotografie dokumentující odchod sovětských vojsk z Československa, komunistické slavnosti a soubory Lucerna, Romové, Uprchlíci, Ukrajina, Izrael, Zázemí Národního divadla. V letech 1997–2003 byl jedním z oficiálních fotografů prezidenta Václava Havla. V soutěži Czech Press Photo získal celkem šestnáct cen. V roce 2008 obdržel cenu Revolver Revue.

Jan Dobrovský (1960) pracoval po roce 1989 v Lidových novinách a později ve zpravodajství Československé a České televize. Fotografuje od konce sedmdesátých let. Jeho převážně černobílé dokumentární fotografie jsou sociálně zaměřeny. V knize Families zaznamenává životní styl romských rodin ve Šluknovském výběžku na severu Čech. Je spoluautorem knihy Lost Europe, která na fotografiích z Ukrajiny přibližuje mizející svět východní Evropy. Fotografie pro jeho druhou knihu The Painted Bird vznikly v průběhu natáčení filmové adaptace románu Jerzy Kosińského Nabarvené ptáče režiséra Václava Marhoula. Podílel se na fotografické knize Pot, slzy, La Putika z prostředí cirkusových akrobatů.

Alžběta Jungrová (1978) vystudovala Střední průmyslovou školu grafickou v Hellichově ulici. Pracovala pro deník MF Dnes a pro redakce Hospodářských a Lidových novin. V letech 2000 až 2002 žila a pracovala v USA a v Londýně. Za základ své tvorby považuje dokumentární a reportážní fotografii. Často fotografovala v mezních situacích – reportáž o drogách na afghánsko-pákistánských hranicích, sérii snímků o dětech pracujících v cihelně v pákistánském Pešávaru nebo fotografie z barmského uprchlického tábora v Bangladéši. Za ty obdržela cenu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky. Pracuje na několika časosběrných dokumentech, vytváří reklamní fotografie a pořizuje portréty. Ve volné tvorbě zkoumá a vizualizuje téma lidských emocí a hledání hranic v sobě samotné, ať již klasickou fotografickou formou, koláží či videoprojekcí.

Antonín Kratochvíl (1947) studoval na umělecké Akademii Gerrita Rietvelda v Amsterodamu. Od roku 1972 působil v USA, kde pracoval pro Playboy, Penthouse, Vogue, Rolling Stone, Los Angeles Times Magazine nebo Newsweek. Od poloviny sedmdesátých zachycoval život v Evropě za železnou oponou i změny po jejím pádu. Fotografoval na místech válečných konfliktů, zaznamenával genocidu v Rwandě, utečence v Zaire, bosenské i afghánské uprchlíky, oběti epidemie AIDS v Zimbabwe a pašeráky drog v Guatemale. V roce 1999 ho časopis American Photo zařadil mezi sto nejvýznamnějších osobností

světové fotografie. Mimo mnohá jiná ocenění obdržel čtyři ceny World Press Photo. Je zakládajícím členy newyorské VII Photo Agency.
Jan Mihaliček (1965) působil od roku 1989 jako fotoreportér Lidových novin. Po odchodu sovětských vojsk vytvořil v Afghánistánu sérii fotografických reportáží potvrzující existenci ruských zajatců z afghánské války v Pákistánu. Prvních humanitárních cest do válečné Jugoslávie a do Náhorního Karabachu se zúčastnil s Nadací Lidových novin (dnes Člověk v tísni). Za reportáž ze zatopené Ostravy v roce 1997 získal 1. cenu v soutěži Czech Press Photo. Ve volné tvorbě se zaměřuje na klasický černobílý dokument. V současnosti studuje fotografii na Institutu tvůrčí fotografie Slezské univerzity v Opavě.

Martin Wágner (1980) fotografoval od roku 1994 život obyvatel od Podkarpatské Rusi přes Sibiř až na Dálný východ. Pobýval u sibiřských starověrců, pastevců sobů i velrybářů na Čukotce a v pravoslavném klášteře. Fotografoval Transsibiřskou magistrálu, místa bývalých gulagů, těžbu ropy na Sachalinu a vulkanology na Kurilských ostrovech. Získal několik ocenění v soutěži Czech Press Photo. V letech 2003–2006 vedl vlastní galerie v areálu Františkánského kláštera v Praze. V roce 2013 absolvoval studium na Institutu tvůrčí fotografe Slezské univerzity v Opavě. Provozuje grafické studio zaměřené na profesionální skenování, úpravu a tisk fotografií. Vytvořil rozsáhlou sbírku snímků často neznámých autorů čítající zhruba jeden milion negativů. Ty prezentuje v rámci projektu Negativy z popelnice.

Soubor představuje portréty šesti současných členů spolku 400 ASA. Stejně jako převážná většina fotografií, které charakterizují tvůrčí práci spolku, jsou i portréty v tomto souboru černobílé.